

стопанство могат да бъдат намерени само косвено, защото в официалната статистика (в частност в Системата на националните сметки) се дават само данни за производството. Проблемите, които възникват при косвеното намиране на трансакционните разходи, се свеждат до това кои сектори, дейности и действия в едно национално стопанство трябва да се причислят към трансакционния сектор.

Тъй като в трансакционния сектор могат да бъдат обхванати само такива разходи, които вече са отразени в други събрани от официалната статистика данни, Wallis и North говорят също и за трансакционни услуги. Поради това те са само наблюдаваната, т.е. обхванатата от официалната статистика част от общите трансакционни разходи на едно национално стопанство. С други думи, това е тази част на всички трансакционни разходи, която възниква в резултат на осъществените на пазара сделки (пазарният обмен). (Тъй като определянето на трансакционния сектор се свежда до величини като брутен вътрешен продукт, цени, заплати и т.н., общата критика за статистическите данни се отнася със същата сила и за определянето на този сектор.) При намирането на трансакционните разходи се вземат под внимание две мерни концепции.

Първо, отчитат се всички ресурси, които се влагат за подготовка на пазара на трансакционните услуги. При това определени частни стопански дейности се класифицират като трансакционни промишлености (*transaction industries*). Към тях според Wallis и North се причисляват например финансите, застраховането, търговията на едро, на дребно и с недвижими имуществва. Тъй като държавата също предоставя трансакционни услуги, разходите за определени държавни дейности - например сигурност и защита на собствеността, могат да бъдат причислени директно към трансакционния сектор.

Второ, отчитат се и трансакционите разходи, които възникват в такива частни предприятия или фирми, които не принадлежат на трансакционните промишлености, т.е. в предприятия от нетрансакционните промишлености. Смисълът на това отчитане е, че във всяко производствено предприятие има лица, извършващи дейности, които еднозначно се числят към трансакционните услуги и които се наричат професии от I тип. Това означава, че няма предприятия само с производствени и без никакви трансакционни дейности. Трансакционните разходи се свеждат по този начин до дейностите, които определени лица извършват в производствените отрасли, като се преценява до каква степен тези дейности се отнасят или не се отнасят към трансакционните услуги. Ако едно лице извършва както трансакционни, така и нетрансакционни професионални дейности, неговата професия ще наричаме професия от II тип.